

1. 9. 2025

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

10 otázek pro ... Moniku Novotnou

JUDr. Monika Novotná je pražská advokátka v advokátní kanceláři Rödl & Partner a od roku 2019 místopředsedkyně představenstva České advokátní komory (ČAK). Ve své kariéře se vypracovala na přední pozici v advokacii, specializuje se zejména na daňové, správní a zdravotnické právo. Postupně si vybudovala specializovaný tým - v pražské pobočce Rödl & Partner vede oddělení daňového práva a daňového poradenství a rovněž zastává funkci vedoucí pracovní skupiny pro spornou agendu. V rámci vedení Komory se Monika Novotná zaměřuje především na ekonomické otázky chodu Komory a na legislativní činnost v oblasti veřejného práva. Aktivně tedy připomínkuje návrhy zákonů dotýkajících se justice a advokacie a dohlíží na finanční hospodaření ČAK. Vede rovněž odbornou sekci ČAK pro veřejné právo (tj. koordinuje aktivity Komory v oblastech správního a ústavního práva). Působí také jako zkušební komisařka.

1. Co máte na své práci nejraději?

Tím hlavním důvodem, proč jsem se po fakultě rozhodla pro advokacii, byla moje potřeba pomáhat konkrétním klientům v obtížné životní situaci. Druhým důvodem je to, že advokacie určitě není jednotvárná. Potkávám se se spoustou různých klientů a každý potřebuje něco jiného. Tak, jak se vyvíjí společnost, rozvíjí se (a někdy bují) právo, judikatura a vyvíjí se i potřeby klientů, pokud jde o právní poradenství. Tento vývoj brání tomu, aby advokáti a právníci obecně, ustrnuli. Pořád máme, co se učit a co předávat dál.

2. Největší pracovní úspěch?

To je složité, nikdy jsem o žádném svém úspěchu neuvažovala v kategorii „největší“. Určitě je úspěchem ocenění Právník roku v oboru finančního práva, toho si velmi vážím. Ale těší mě každý úspěch v obtížném soudním sporu, nejen pro osobní uspokojení, že se mi něco podařilo, ale spíš pro ten pocit, že jsem nějak přispěla k dosažení spravedlnosti nebo obecně se mi podařilo něco, co je dobré. Z tohoto pohledu vnímám jako úspěch repatriaci čtyř českých mladíků z Demokratické republiky Kongo, kteří tam jeli na pracovní cestu a jejich zaměstnavatel je tam nechal bez kontaktů a bez prostředků. Protože současně dlužil i konžským zaměstnancům, nechtěli naše mladíky pustit domů a prakticky je tam věznili. To bylo hodně dramatické a byla jsem moc ráda, když se dostali domů.

3. Kdo nebo co nejvíce ovlivnilo Váš profesní život?

V první řadě E. S. Gardner, já jsem opravdu chtěla být Perry Mason v sukních a moc mě zklamalo, že u českých soudů se nevedou křížové výslechy. Obecně jsem měla štěstí na právníky, se kterými jsem se v životě potkala. Před fakultou jsem dělala rok zapisovatelku na obvodním soudu u JUDr. Vladimíra Krále, to bylo mé první setkání s trestním právem v praxi, potom to byl pan JUDr. Mandák, který mi dělal oponenta k diplomce a pomohl mi do advokacie, samozřejmě můj první školitel, pan JUDr. Zdeněk Dítě a vůbec advokáti z Advokátní poradny č. 2 nebo pan prof. Milan Bakeš, u kterého jsem pokračovala v koncipientské praxi poté, kdy se rozpadlo Městské sdružení advokátů, Zdeněk Dítě odešel soudit rehabilitace a pan profesor si založil advokátní kancelář.

4. Je nějaký zákon, který byste nejraději zrušila?

Těch by určitě bylo více, je spousta zákonů, které nepotřebujeme. Obecně mi vadí přílišná regulace a zbytečná restrikce, byť je často nesena dobrými úmysly. Přiznám se, že třeba nemám ráda předpisy AML. Obecně naprosto souhlasím s tím, že je v zájmu společnosti bránit praní špinavých peněz, ale silně pochybuji, že v tomto směru mají předpisy o AML nějaký zásadní praktický dopad. Spíše jde o byrokratické povinnosti, které plní ti poctiví.

5. Knížka, kterou jste četla naposled?

Přiznám se, že ve volných chvílích čtu především beletrii, nejsem ten typ, co si večer sedá k odborné publikaci a snaživě si ji podtrhává. Takže to byl Hladový hrob od Roberta Galbraitha, což je pseudonym J. K. Rowling. Úžasně v něm popisuje, jak snadné je podlehnout vymývání mozků v sektě a jak obtížné je potom vrátit se do normálního života. A moc se těším na Slepé cesty Kateřiny Surmanové, to je moje oblíbená česká autorka. Nejen, že píše strhující příběhy, ale má úžasný jazyk a její knížky se opravdu čtou jedním dechem.

6. Ideální dovolená?

Tak především na místě, kde se dobře vaří – tento požadavek mám od té doby, co jsme byli na dovolené v Grónsku. V létě moře a sluníčko, v zimě zasněžené hory nebo naše chalupa na Modravě – ale vždycky s lidmi, se kterými si rozumím a se kterými mě to baví.

7. Který předmět byl na studiích Vaším nejoblíbenějším a proč? A který jste naopak neměla ráda vůbec?

Když to vezmu přes základní školu a gympl, tak to byla čeština, hlavně literatura. Vyrůstala jsem v 70. a 80. letech a literatura, hlavně ta „zakázaná“, byla takovým ostrůvkem svobody. Sice se nově nevydávala, ale mezi lidmi stále kolovala. Na fakultě to bylo jednoznačně trestní právo, to je vždycky takové malé drama. Také jsem po dokončení studia v r. 1989 s trestními obhajobami začínala a bavilo mě i v praxi. Jenže pak se mi narodil syn, a to se obtížně jezdí za klienty po věznicích. Začala jsem se tedy více věnovat daňovému právu, přišlo mi to podobné v tom, že také na jedné straně stojí osamocený poplatník, který nemá než toho svého advokáta, a na druhé straně stát s celým aparátem. A pokud jde o ten nejméně oblíbený a naprosto zbytečný předmět – tak to byl celý marxismus leninismus, ať šlo o komunistické dějiny, ekonomii, filozofii nebo ideologii.

8. Který zákon považujete za nejzdařilejší?

Listinu základních práv a svobod. A také Hlavu I. občanského zákoníku, to je takové až poetické čtení, že každý má přirozené právo brát se o vlastní štěstí a štěstí své rodiny. Jen mě mrzí, že se soudní praxe soustřeďuje spíše na ta další konkrétní ustanovení a základní zásady v hlavě první jsou trochu opomíjené. Přitom rozsudky opřené o hlavu první se tak hezky čtou.

9. Zážitek z praxe, který Vám nejvíce utkvěl v paměti?

Vždycky jsou to okamžiky, když něco děláte poprvé. Takže já si budu pořád pamatovat ten stažený žaludek, se kterým jsem šla poprvé k soudu, bylo to rozvodové řízení. Protistranu zastupovala paní JUDr. Plzáková, a když mě viděla takovou lehce rozklepanou, v klidu ke mně přišla a pečlivě a srozumitelně mi vysvětlila, kam si mám sednout, kdy mám mluvit, jak se oslovuje soud, že musím vstát a všechno ostatní. Dodnes to vnímám jako obrovský projev solidarity a sounáležitosti v advokacii, i když pro ni to bylo zjevně něco zcela samozřejmého. A snažím se vystupovat ve vztahu ke svým mladým kolegyním a kolegům stejně, jako ona kdysi ke mně.

10. Jací lidé Vás nejvíce dokáží rozčítit?

Ten typ přezíravých a nadřazených lidí, kteří sice nemají žádné znalosti, ale odněkud získali pocit, že všechno znají, všechno vědí a do všeho mohou mluvit. O co méně toho vědí, o to hlasitěji se projevují. A pak samozřejmě nemám ráda lidi agresivní a nezdvořilé. Ačkoli se může zdát, že mě konflikty živí, ráda je nemám ani v profesním, ani v soukromém životě.

A bonusová

11. Kde se vidíte za 10 let?

Jako babička obklopená šikovnými vnoučaty (na která zatím čekám).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [10 otázek pro ... Barboru Paclíkovou](#)
- [10 otázek pro ... Jana Jiráčka](#)
- [10 otázek pro ... Kateřinu Mikulovou](#)
- [10 otázek pro ... Martina Dančišina](#)
- [10 otázek pro ... Šárku Doležálkovou](#)
- [10 otázek pro ... Miroslava Různara](#)
- [10 otázek pro ... Vojtěcha Hanzala](#)
- [10 otázek pro ... Marka Netáhla](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Karo](#)
- [10 otázek pro ... Michala Lieskovana](#)
- [10 otázek pro ... Davida Urbance](#)